

Järjestön tuottamat rikoksen uhrien tukipalvelut

1. Mitä tukipalveluja järjestönne tai jäsenjärjestönne tarjoaa rikoksen uhreille? Mille uhriryhmille palvelut on suunnattu?

Tuotamme valtakunnallisen, ympärivuokautisen Nollalinjan palvelun. Nollalinja on lähisuhdeväkivallan ja naisiin kohdistuvan väkivallan auttava puhelin, johon voi soittaa 24/7, maksutta ja anonyymina. Soittajan numero ei näy vastaajalle eivätkö puhelut näy soittajan puhelinlaskussa. Puhelinpalvelu on toiminut 19.12.2016, nyt on menossa 8. toimintavuosi. Palvelusta on 5-vuotinen sopimus Thl:n kanssa ja rahoittajana toimii oikeusministeriö. Nollalinjalla nähdään Suomen kaikkien turvakotien ajantasainen paikkatilanne. Kriisipäivystäjät ovat sosiaali- ja terveydenhuollon ammattilaisia. Palvelua annetaan suomeksi, ruotsiksi ja englanniksi ja puhelintulkkauksen avulla 2020 keväästä alkaen myös useilla muilla kielillä. Vastaamme noin 10 000 puheluun vuodessa.

Puhelinpalvelun rinnalla on toiminut Nollalinja-chat 2021 alkaen. Chat on avoinna arkisin päiväaikaan.

Muilla rahoituksilla annamme tukea lähisuhdeväkivallan, seksuaaliväkivallan, kunniaan liittyvän väkivallan ja kiusaamisväkivallan uhreille. Tarjoamme kriisiapua kasvokkain ja puhelimitse. Lisäksi tarjoamme väkivallan kohteeksi joutuneille mm. ryhmämuotoista tukea, jossa vertaistuellla on tärkeä rooli. Yhdistyksessämme on erilaisia toimintamuotoja kattava väkivaltatyön yksikkö, jonka toiminta käynnistyi yli 20 v sitten. Vakiintuneiden nk. STEA-rahoitteisten toimintojen lisäksi tuotamme palvelua hankkeissa.

Lisäksi tuotamme RIKU:n Sisä-Suomen aluetoimiston ja kahden palvelupisteen toiminnan.

2. Mitä EU:n ja kansainvälisen sääntelyn edellyttämiä yleisiä ja/tai erityistukipalveluja järjestönne tai jäsenjärjestönne tuottaa?

Tuotamme Nollalinjan ja RIKU:n palvelua. Rikosuhripäivystyksestä on oma puheenvuoronsa, joten totean vain, että yhdistyksemme on osa RIKUn palvelua tuottavien järjestöjen verkostoa. Rahoitus tulee valtakunnallisen koordinaatiojärjestön kautta siirrettynä avustuksena.

Nollalinjan toiminta perustuu Istanbulin sopimukseen. Nollalinjan toiminnassa ja toiminnan kehittämisessä varmistamme, että noudatamme naisiin kohdistuvan väkivallan torjuntadirektiiviä. Direktiiviin on ilmeisesti tulossa suositus chat-palvelun tyyppiselle palvelulle auttavan puhelimen yhteydessä. Vaikka direktiivi ei suoraan velvoittaisi ja vaikka chatiin ei olla sitouduttu Istanbulin sopimuksessa, näemme chatin erittäin tärkeänä uhripalveluna nyt ja tulevaisuudessa.

Chat on tätä päivää. Erityisesti nuoret ovat tottuneet käyttämään digitaalisia palveluja perinteisten puhelin- tai kohtaamispalvelujen sijaan.

Chatin toteuttaminen osana valtakunnallista Nollalinjaa ja järjestäminen puhelinpalveluun kytkettynä yhtenä kokonaisuutena on taloudellisesti ja toiminnallisesti tärkeää ja tarkoituksenmukaista. Chat tulisi mielestämme nähdä osana lakisääteistä uhripalvelua.

3. Mikä on järjestönne tai jäsenjärjestöjenne nykyinen resurssitilanne kysymyksessä kaksi mainittujen palvelujen tuottamiseksi? Onko resurssitilanteessa tapahtunut muutoksia viimeisten viiden vuoden aikana? Jos muutosta on tapahtunut, mistä se arvionne mukaan johtuu?

Nollalinjan rahoitus vaikutti aluksi vastaavan palvelun tarvetta. Kun toiminta käynnistettiin 2016 joulukuussa, tiedossa oli rahoitus yhteen päivystävään puhelinlinjaan 24/7. 2018 rahoitusta nostettiin, jotta pystyimme pitämään ruuhkaisimaan aikaan kahta linjaa auki. Toinen linja vastasi 10 h / vrk (edellytti 2 henkilötyövuoden resurssilisäystä). Rahoituksen määrittelemässä raamissa pidimme välillä myös kolmea linjaa avoinna.

Käynnistimme 2021 alkuvuodesta chatin, jonka tarve oli tiedossa, mutta rahoitusta ei oltu saatu aiemmin. Ensin erillisrahoitettu palvelu yhdistettiin puhelinpalvelun kanssa samaan rahoitukseen 2022. Chat osoittautui tarpeelliseksi lisäksi.

2023 avustustaso laskettiin yllättäen. Jouduimme pitämään chattia kiinni 3 kk ja supistamaan myös toisen puhelinlinjan aukioloaika. Tilanteen korjaamiseksi saimme 50 000 euron lisärahoituksen loppuvuodeksi.

Rahoitus ja uhrien saama palvelu kulkevat käsi kädessä. Lukumäärätietoa: vuonna 2023 Nollalinjan saapuneiden puhelujen määrä oli 15 439, kun vuotta aiemmin se oli 15 368. Vastattujen puhelujen määrä oli 9747 (v.2022: 10 420) ja vastausprosentti koko vuonna keskimäärin 63% (v.2022: 68%). Nollalinja-chat palveli vuoden 2023 aikana yhdeksän kuukauden ajan, ollen tauolla n. kolme kuukautta. Chat-keskusteluja käytiin vuonna 2023 sen aukiolokuukausina n. 70-80/kk. Palvelun jatkuvuuden merkitys näyttäytyi siten, että tauko aiheutti chat:n uudelleen käynnistymisessä yhteyden ottojen laskun joksikin aikaa.

Vuodelle 2024 myönnetty avustus on riittämätön. Puhelinpalvelun avustus nykytasoisena ei riitä riittävään palvelutasoon. Puheluiden vastausprosentti laskenut huolestuttavasti alle 70%:iin. Emme tiedä, kuinka moni henkilö on jäänyt vaille apua, koska emme tiedä, kuinka monta eri soittajaa on. Rahoitus ei mahdollista chatin toimintaa.

2024 saimme erillisen kehittämishankerahoituksen, jonka turvin Nollalinjan chat jatkuu totutuin aukioloajoin. Hankerahoituksen perusteluna on se, että kehitämme olemassa olevaa lähisuhdeväkivaltaa ja naisiin kohdistuvaa väkivaltaa kohdanneiden valtakunnallista Nollalinja-chat palvelua. Tavoitteena on erityisesti sellaisten kohderyhmien tavoittaminen, joille anonyymi Nollalinja-puhelinpalvelu ei ole riittävän matalakynnyksinen tai mielekäs avunsaantiväylä. Kehitämme palvelun tarvestaavuutta – määritellä raamit sisällön määrän osalta pysyvää palvelua varten.

Nollalinja vastaa noin 10 000 puheluun vuodessa. Nollalinjalle soitettiin vuonna 2023 15 439 puhelua. Vastausprosentin tulisi olla yli 70%. Vastausprosentin lasku lähemmäs 60 % todettiin johtuvan mm. toisen linjan aukioloajan supistamisesta ja kesällä 2023 olleesta chat-palvelun tauosta, jolloin kaikki yhteydenotot tulivat puhelimen kautta. Puheluita tuli enemmän kuin 2019 tai 2022. Koronavuodet 2020– 2021 puheluita tuli reilusti enemmän, monien muiden palveluiden toimiessa rajatusti.

Rahoitus ei ole ollut riittävää 2023 alkaen. Muutos johtuu siitä, että oikeusministeriön budjettikehyksessä ei ole osoitettu riittävää rahoitusta tälle momentille ja tähän toimintaan. Palvelutarpeet tulevat enemmän lisääntymään kuin laskemaan. Samaan aikaan kulut nousevat palkankorotusten ja muiden kustannusten kasvun myötä.

Nollalinjan perusrahoituksen tulee olla sillä tasolla, että pystymme pitämään toista linjaa vähintään 10 h /vrk avoinna ja nostamaan vastausprosentin yli 70%.

Chatin osalta näemme, että tulisi olla yksi valtakunnallinen lähisuhdeväkivallan ja naisiin kohdistuvan väkivallan uhreille suunnattu Nollalinja-chat. Uhripalveluissa luottamus ja turvallisuus ovat ensiarvoisen tärkeitä. Osa luottamusta on palvelun jatkuvuus. Luottamusta ja turvallisuutta tuottaa Nollalinja sote-ammattilaisten tuottamana, Thl:n kanssa solmittuun sopimukseen perustuvana uhripalveluna, jossa voi asioida anonyymisti ja maksuttomasti.

4. Miten arvioisitte järjestönne tai jäsenjärjestöjenne resurssien riittävyyttä kysymyksessä kaksi mainittujen tukipalvelujen tuottamiseksi nyt ja tulevaisuudessa? Mikäli arvioitte resurssit liian alhaisiksi, esittäkää arvio riittävästä resurssien tasosta.

Nollalinjan osalta resurssia on nyt liian vähän. Chat-toimii nyt erillisellä rahoituksella ja nykyinen rahoitus ei riitä pitämään puhelinlinjojenkaan päivystysvalmiutta aikaisemmalla tasolla kustannusten nousun vuoksi. Rahoituksen tulisi seurata yleistä palkkakustannusten ja muiden kustannusten nousua, jotta nykyinen palvelutaso saadaan pidettyä. Palveluihin osoitettua rahoitusta ja resurssia tulisi suhteuttaa arvioituun palvelutarpeeseen.

5. Kuinka paljon järjestöllänne tai jäsenjärjestöillänne on ollut asiakkaita kysymyksessä kaksi mainituissa rikoksen uhreille tarjoamissanne palveluissa viimeisen viiden vuoden aikana? Asiakasmäärät pyydetään erittelemään palvelukohtaisesti ja vuositasolla. Eritelkää myös mahdollisuuksien mukaan palvelunne keskeisimmät asiakasryhmät rikoslajeittain.

Nollalinjan soitetut/vastatut puhelut:

soitetut		vastatut
2019	14753	10801
2020	19349	13000
2021	17427	11803
2022	15368	10420
2023	15439	9747

Nollalinja chat oli 9 kk vuodesta auki vuosina 2021 ja 2023. Noina molempina vuosina käytiin n. 700 chat keskustelua. Vuonna 2022 chat oli auki koko vuoden ja sinä vuonna keskusteluja käytiin n. 1200. Vuoden 2023 705 chat-keskustelua, jotka sisälsivät yhteensä 16722 vaihdettua viestiä - 7264 työntekijän viestiä ja 9458 asiakkaiden viestiä.

Rikoslajeittain erittelyä ei voi tehdä Nollalinjan anonyymissä palvelussa tehdä.

Väkivaltatyön yksikössä yksilötyön asiakkaita on viimeisen viiden vuoden aikana käynyt n. 3000. Vuosittain 500-600 asiakasta. Rikosnimikkeistä seksuaalirikokset ja pahoinpitelyrikokset (lähisuhdeväkivalta).

6. Kuinka kattavia järjestönne tai jäsenjärjestönne tarjoamat kysymyksessä kaksi mainitut palvelut ovat maantieteellisesti?

Nollalinja ja RIKU ovat valtakunnallisia palveluita. Väkivaltayksikkö toimii pääosin paikallisesti, mutta erityisesti kunniaan liittyvän väkivallan osalta toimintaa on myös valtakunnallisella tasolla.

7. Miten arvioitte järjestönne tai jäsenjärjestöjenne pystyvän vastaamaan EU:n ja kansainvälisen sääntelyn edellyttämien palvelujen tarpeeseen?

Nollalinjan osalta kansainvälisen sääntelyn reunaehdot täyttyvät, kun yksi puhelinlinja on auki 24/7. Siihen päästään. Vastausprosentit kuitenkin ovat olleet laskusuuntaisia, etenkin vuonna 2023 kun rahoitus ei enää

riittänyt kattamaan samaa henkilöresurssia kuin aiemmin. Palvelutarvetta olisi myös chat-palvelulle, mutta sen rahoitus on toistuvasti uhattuna.

Väkivaltatyön yksikössä pystyttäisiin vastaamaan palvelutarpeeseen, jos resurssit määräytyisivät tarpeen perusteella. Nykytilanteessa STEA-rahoituksen peruste ei ole palvelun tarve. Tällä hetkellä tarpeeseen pystytään vastaamaan tyydyttävästi, palveluihin muodostuu ajoittain jonoa.

8. Miten arvioitte järjestönne tai jäsenjärjestöjenne tuottamien kysymyksessä kaksi mainittujen tukipalvelujen vaikuttavuutta, laatua ja tehokkuutta? Mikäli tukipalveluista on laadittu ulkopuolisen tahon tekemiä vaikuttavuusarvioita, pyydämme toimittamaan ne lausunnon liitteenä.

Nollalinja osalta vaikuttavuusarvioita ei ole laadittu. THL kerää palautetta soittajilta seuraava puheludataa. Kertaluonteisen, anonymin puhelun vaikuttavuuden mittaaminen on käytännössä mahdotonta. Yleiskuva soittajien antamasta palautteesta on se, että soittajat kokevat saavansa apua tilanteeseensa.

STEA-rahoitteisessa väkivaltatyön yksikössä tuloksellisuusraportointia tehdään vuosittain. Tuloksellisuus on arvioitu hyväksi STEAn toimesta. Yksikössä on käytössä FIT-palautetietoinen hoito - arviointimenetelmä, joka mittaa asiakassuhteen vaikuttavuutta yksilötasolla. Työkalu otettiin käyttöön vuoden 2022 aikana, joten dataa on osasta toiminnoista vielä vähän, mutta tulosten mukaan työllä pystytään lisäämään asiakkaiden hyvinvointia (kokijat ja tekijät) ja vähentämään väkivaltaa.

9. Mitkä ovat arvionne mukaan järjestönne tai jäsenjärjestöjenne suurimmat haasteet EU:n ja kansainvälisen sääntelyn edellyttämien yleisten ja/tai erityistukipalvelujen tuottamiseksi lähivuosina?

Rahoitus. Rahoitusleikkauksia on tulossa jo vuonna 2025 ja ennusteiden mukaan vuoteen 2027 mennessä leikkaukset ovat romahduttaneet järjestöjen talouden. Järjestöissä tehtävään väkivaltatyöhön on vielä ollut melko helppo saada osaavia työntekijöitä, koska vetovoimaa on. Julkista vaivaava henkilöstöpula ei näy samanlaisena haasteena järjestösektorilla. Järjestöjen toimintaedellytykset kuitenkin ovat täysin julkisen päätöksenteon ja valtionohjauksen varassa. Ns. Yksityisen rahoituksen (yhtiöiden tuotot, lahjoitukset, yritysyhteistyö) varaan on suomalaisessa yhteiskuntarakenteessa vaikea laskea mitään ja esimerkiksi varainhankinta on osaamista vaativaa kovaa työtä, joka myös pitää jollakin rahoittaa.

10. Millaisena näette järjestönne tai jäsenjärjestöjenne tuottamien rikoksen uhrien tukipalvelujen merkityksen rikosprosessin sujuvuuden ja rikosvastuun toteutumisen kannalta? Onko järjestöllänne tai jäsenjärjestöillänne jokin vakiintunut yhteistyö- ja ohjausmalli rikosprosessiviranomaisten kanssa? Onko järjestöllänne tai jäsenjärjestöillänne esittää tilastotietoa, arviointeja tai muuta materiaalia siitä, miten palvelunne ovat edistäneet rikosprosessin sujuvuutta tai rikosvastuun toteutumista?

Näemme tekemämme työn merkityksen kriittisen tärkeänä prosessin sujuvuuden kannalta. Vakiintunut yhteistyömalli on olemassa ja se on pääosin toimiva. Ei ole esittää tilastotietoa rikosprosessin sujuvuuden edistämistä. Asiakaspalautetta on kerätty eli palveluiden käyttäjien näkökulmasta on tietoa.

Järjestön näkemykset tarvittavista toimenpiteistä

11. Miten rikoksen uhrien tukipalvelujen koordinaatiota ja yhteistyötä voisi parantaa?

Tärkeää on ministeriöiden välinen yhteistyö. Se tuo turvan myös järjestöjen tuottamien uhripalvelujen rahoitukselle ja kehittämiselle. Toimenpiteitä suunnitellaan ja rahoitetaan eri hallinnonaloilla.

Järjestönäkökulmasta katsottuna huoli pirstaleisesta rahoituksesta ja rahoituksen riittävydestä kasvaa

koko ajan; jo nyt palvelujen pitkäjänteinen kehittäminen ja palvelujen yhteensovittaminen on haastavaa. STEA-avustuksilla on pystytty tuottamaan jotain jatkuvuutta, mutta nyt niitäkin ollaan leikkaamassa. Oikeusministeriön rahoittamilla hankkeilla on kehitetty ja tuotettu aina jotakin siivua pysyväisluonteisten palvelujen rinnalla.

Uhrien tukipalveluissa oikeusministeriöllä on tietysti keskeinen rooli. Tärkeää on myös muistaa, että sosiaali- ja terveysministeriön avustusrahoituksella tuotetaan erilaisia uhrien tukipalveluja. Sisäministeriön alaisuudessa toimiva poliisi on osa uhrien tukipalveluja: poliisi tekee palveluohjausta tukipalveluihin, on mukana yhteistyöverkostoissa (MARAK) ja uhridirektiivin mukaisesti myös suojelutarpeen arviointi on osa poliisin toimintaa. Opetus- ja kulttuuriministeriökään ei toimi irrallaan uhripalveluista. Kouluympäristössä tapahtuva kiusaamisväkivalta on iso ongelma. Opettajilla on puuttumisessa, väkivallan tunnistamisessa ja uhrien ohjaamisessa tuen piiriin iso merkitys. Koulupsykologit ja -terveydenhoitajat ovat osa uhripalveluja. Väkivallan ehkäisyyn tarvitaan riittävää resurssia perusopetukseen, nuorisotoimeen, harrastustoimintaan. Haasteena ja rikkautena on se, että on useita toimijoita. Sote-uudistushan tuotti yhden toimijan ja yhteistyön paikan lisää – myös uhripalveluissa kuntien ja hyvinvointialueiden yhteistyö on tärkeää.

Paikallisella tasolla, järjestö- ja viranomaistasolla herää kysymys siitä, kuka koordinoi rikoksen uhrin eli yksilön näkökulmasta palveluja. Ei oikein kukaan. Toimijat tekevät yhteistyötä hyvinvointialueiden tasolla ainakin Pirkanmaalla. Esimerkiksi seksuaaliväkivallan uhrien hoitoketjun kehittäminen, MARAK ja maakunnallinen väkivaltatyön verkosto kokoavat eri toimijat saman asian äärelle. Jokainen toimii omien resurssiensa puitteissa. Valtakunnallisesti on varmasti hyviä paikallisia käytäntöjä, mutta toimeenpano voi olla kirjavaa. Tähän olisi hyvä saada valtakunnallista ohjeistusta ja myös velvoitteita. Hyvä esimerkki on väkivaltatyön koordinaattori hyvinvointialueilla – pelkkä Thl:n suositus ei riitä, että ryhdyttäisiin rivakasti toimeen.

12. Onko EU:n ja kansainvälisen sääntelyn edellyttämien yleisten ja/tai erityistukipalvelujen tarjoamisessa näkemyksenne mukaan puutteita? Jos kyllä, millaisia?

On puutteita. Tukipalveluiden tarjonta riippuu uhrin asuinpaikasta, hva ei ole parantanut tilannetta selkäesti. Uhrit ovat julkisten peruspalveluiden varassa, mitään erityispalveluita ei ole muilla kuin järjestöillä. Ruuhkautuneet mt-palvelut eivät pysty vastaamaan uhrin tarpeisiin oikea-aikaisesti, eikä uhri lähtökohtaisesti ole mt-ongelmissa. Kriisipalvelut taas ovat riittämättömiä palveluntarpeeseen nähden. Jos palveluita löytääkin, ne ovat erittäin lyhytkestoisia, koska mm. STEAn avustuksella uhria voi tavata max. 5 kertaa. RIKU auttaa rikosprosessin ajan, mutta heilläkään ei resurssit riitä intensiivisempään tukeen. Tukipalvelut eivät toimi hyvin edes alaikäisten osalta. Turvakotien paikkamäärä ei ole kansainvälisten sopimusten edellyttämällä tasolla. Rikoksen tekijöiden palveluissa on huomattavia puutteita, mikä heijastuu uhripalveluihin. Myös monen uhrin toive asiakaspalautteiden perusteella on se, että rikosentekijät saisivat apua ja näin ehkäistäisiin uusia tekoja ja sitä kautta vaikutettaisiin siihen, että uusia uhreja ei tulisi.

13. Onko EU:n ja kansainvälisen sääntelyn edellyttämien yleisten ja/tai erityistukipalvelujen järjestämis-, tuottamis- ja rahoittamisvastuita syytä näkemyksenne mukaan muuttaa tai tarkentaa nykyisestä? Jos kyllä, miksi ja miten?

Kyllä. Nykymallissa ollaan vuosittain haettavan rahoituksen varassa. Sääntelyn edellyttämä valtiorahoitteinen palvelu pitäisi olla jollakin tavalla vakaampi ja turvassa nopeilta poliittisilta heilahteluilta. Jotenkin raha pitäisi saada korvamerkittyä säännellyille tukipalveluille. Kansallista lainsäädäntöä pitäisi saada tukemaan velvoittavaa direktiiviä.

Järjestämisvastuu on Nollalinjan ja turvakotipalveluiden osalta on THL:lla, joka joutuu kilpailuttamaan palveluiden tuottajat säännöllisesti. Kilpailutusten armoilla oleminen on tietyllä tavalla vielä turvattomampi

tilanne, kun vaikka STEA-avusteinen toiminta, jonka saaminen perustuu valtionapuviranomaisen tekemään tulokellisuusarvioon.

14. Mitä ehdotuksia toimenpiteiksi uhripoliittiseen toimenpideohjelmaan tulisi näkemyksenne mukaan sisällyttää rikoksen uhrien yleisten ja erityisten tukipalveluiden rahoituksen turvaamiseksi ja rahoitusvastuiden edelleen selkeyttämiseksi?

Tarvitaan viranomainen, joka valvoo uhripoliittisen toimenpideohjelman toteuttamista yli hallinnonalojen ja ministeriöiden rahoitussilojen edesauttaa rahoitusten ja palvelujen koordinoimista ja yhteensovittamista. Ruotsissa on "rikosuhriavaltuutettu".

Tarvitaan vähintään 5 vuoden sopimuksia rahoituksesta ja toiminnasta. Hallituskausien mittaiset eri ministeriöiden alaiset ohjelmat, joista järjestöt voivat hakea rahoitusta vuoden tai kahden hankkeisiin, ei tuota pitkäjänteisyyttä uhrien tukipalveluihin.

Tarvitaan kehittämishankkeita ja kehitetyn toiminnan jatkamiseen rahoitus. Oli sitten kyseessä julkinen sektori tai kolmea sektori. Järjestöt ovat kehittäneet ja tuottavat edelleen erilaisia tukipalveluja. Järjestöissä on kehitetty erityisosaamista väkivallan uhrien tunnistamiseen ja tukemiseen, esim. tilanteisiin, joissa lapsi on väkivaltainen perheenjäseniään kohtaan tai joissa väkivalta liittyy kunniaikäisyyksiin. Kehittämishankkeen jälkeen tarvitaan pysyvämpää rahoitusta, jotta kehitettyä tukipalvelua voidaan tuottaa.

Tarvitaan järjestöjen toiminnalle perusrahoitus. Kansalaisjärjestöjen voimavarana on matala kynnys, oikeus anonyymiin asiointiin, vertaistuki, vapaaehtoistoiminta – viranomaisten palvelut ovat väistämättä erilaisia. Jos järjestöillä ei ole perusrahoitusta, eivät ne pysty suunnittelemaan myöskään kehittämishankkeita. Tarvitaan infrastruktuuri; hallintoa ja tiloja henkilöstön rekrytointiin, osaamista hankkeiden suunnitteluun ja rahoitusten hakemiseen, resursseja vapaaehtoisten rekrytointiin ja tukemiseen, välineitä toimintoista viestimiseen. Toimiva infra tuo säästöä ja tehokkuutta hankkeisiin.

Tarvitaan riippumaton viranomainen, jolla on mandaattia huolehtia uhrien oikeuksien toteutumisesta ja vaikuttamismahdollisuudet uhrien tukipalvelujen rahoitukseen ja yhteiseen koordinointiin yli hallinnonalojen.

Rikoksen uhrien asema ja tukipalvelut eivät saa olla poliittisten tuulien armoilla. Kyse on perus- ja ihmisoikeuksista.